

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Leșan Nicolae
în interesele Liliei Stratulat,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Lilia Stratulat împotriva Primarului general al mun.
Chișinău, terț Societatea cu Răspundere Limitată „Megaparc”, privind
anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 20 septembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-55/24
NR. PIGD 2-21001837-01-3ra-16012024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. I. Barbacaru,
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Negru, I. Dutca, E. Palanciuc,

18 decembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocatul Leșan Nicolae în interesele Liliesi Stratulat

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Ion Malanciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 31 decembrie 2020, prin intermediul poștei terestre, Lilia Stratulat, a înaintat acțiune în instanța de judecată împotriva Primarului general al mun. Chișinău, persoană terță SRL „Megaparc”, privind anularea dispoziției nr. 619-d din 10 noiembrie 2020 „Cu privire la revocarea Dispoziției nr. 258-d din 05 iunie 2020 cu privire la suspendarea autorizației de construire nr. 611-c/19 din 08 noiembrie 2019”, precum și a răspunsului nr. S-4327/5/20 din 11 decembrie 2020, asupra cererii prealabile.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a relatat că deține cu drept de proprietate spațiul comercial din mun. Chișinău, bd. xxxxx (nr. cadastral xxxxx) - în continuare „Imobil”. Iar imobilul este situat la parterul blocului de locuit cu nr. cadastral xxxxx de pe adresa nominalizată, fiind utilizat pentru activitatea unui salon de frumusețe gestionat și administrat de SRL „AGV-COM”.

3. De asemenea, SRL „Megaparc”, deține în proprietate bunurile imobile cu nr. cadastrale xxxxx și xxxxx, situate în mun. Chișinău, bd. xxxxx, în imediata apropiere a imobilului, acestea fiind separate de planșeu. Iar atât raporturile de vecinătate, cât și existența dreptului propriu apărat de Lilia Stratulat, au fost deja constatate prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2020 (dosar nr. 3r-197/20), unde se menționează că: „este cert faptul că încăperile susmenționate sunt învecinate, iar Lilia Stratulat și SRL „Megaparc”, sunt coproprietari ai blocului locativ nr. xxxxx din bd. xxxxx”.

4. A susținut că la 24 februarie 2020, SRL „Megaparc”, a demarat lucrări de construcție pe adresa bd. xxxxx, în temeiul autorizației de construire nr. 611-c/19 din 08 noiembrie 2019. Iar la rândul său, autorizația menționată a fost eliberată în temeiul certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 538/19 din 12 septembrie 2019. Or, conform certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 538/19 din 12 septembrie 2019, s-a permis elaborarea documentației de proiect pentru „reconstrucția cu extindere și supraetajare a încăperilor comerciale private cu nr. cad. xxxxx de la subsolul și parterul blocului de locuințe și amenajarea terenului adiacent”.

5. Referitor la terenul adiacent imobilului privat al SRL „Megaparc”, la capitolul „1. Regimul juridic” din certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 538/19 din 12 septembrie 2019, menționează reclamanta că, este indicat expres asupra faptului că terenul cu nr. cadastral xxxxx (S = 17,4984 ha) este în proprietate municipală cu regim de teren public. Iar ținând cont de regimul juridic al terenului municipal (din domeniul public și de uz public), autoritatea publică emitentă impune condiția: „relațiile funciare vor fi stabilite în conformitate cu prevederile Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 3/23 din 02 aprilie 2013”.

6. Totodată, atrage atenția reclamanta că, regimul juridic al terenului cu nr. cadastral xxxxx, este stabilit prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-2 din 27 februarie 2014, despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Râșcani. Iar în anexa la decizia sus-indicată sub nr. 1496, este indicat că terenul cu nr. cadastral xxxxx, este teren de uz public ce aparține domeniului public al mun. Chișinău.

7. Mai mult ca atât, la capitolul „4. Regim arhitectural-urbanistic” din certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 538/19 din 12 septembrie 2019, se menționează despre „coeficientul de utilizare a terenului C. U. T. comercial - 7”. Însă, nu este clar la care teren se referă coeficientul de utilizare a terenului C.U.T. comercial 1 în condițiile în care porțiunea de teren (parte a terenului municipal din domeniul public de uz public xxxxx) adiacent imobilului deținut de SRL „Megaparc”, a fost ocupată abuziv de către SRL „Megaparc”.

8. Acest fapt, comunică reclamanta că este constatat prin Actul de constatare în teren nr. 26/2020 din 17 iunie 2020. Or, expres în actul menționat se indică că, SRL „Megaparc”, cu sediul în mun. Chișinău, bd. xxxxx, fără a coordona cu serviciile abilitate, în lipsa deciziei Consiliului mun. Chișinău, cu privire la atribuirea terenurilor, a îngrădit un teren din bd. xxxxx (parte din terenul cu numărul cadastral xxxxx), cu suprafața de circa 0,036 ha, teren proprietate municipală. Totodată s-a constatat săparea unei groape de fundație. Iar prin urmare, în sfârșit, se menționează că „drept măsură, se impune demontarea gardului și eliberarea terenului ocupat abuziv cu aducerea acestuia în stare bună de folosință”.

9. Astfel, prin autorizația de construire nr. 611-c/19 din 08 noiembrie 2019, s-a autorizat executarea lucrărilor de „reconstrucție cu extindere și supraetajare a încăperilor comerciale private cu nr. cad. xxxxx de la subsolul și parterul blocului de locuințe și amenajarea terenului adiacent”. Însă, emiterea autorizației s-a făcut fără a fi îndeplinite de către SRL „Megaparc”, condițiile impuse prin certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 538/19 din 12 septembrie 2019 și anume: a) stabilirea relațiilor funciare pentru porțiunea de

teren public; b) coordonarea schiței de proiect cu „proprietarul încăperilor nelocative megieșe situate la nivelul superior” (adică cu Stratulat Lilia).

10. Prin urmare, dat fiind că prin edificarea construcției capitale pe terenul public de uz public este încălcat direct dreptul de proprietate Lilei Stratulat, comunică reclamanta că, a formulat cerere prealabilă către autoritatea publică emitentă a actelor permise. La care prin răspunsul șefului interimar DGAURF nr. 21/2465 din 20 decembrie 2019, a fost informată despre faptul că, prin realizarea construcției respective, dimensiunile obiectivului nu vor depăși limitele încăperii private și a pereților de sprijin capitali, ce fac parte componentă inclusiv a structurii de rezistență a imobilului cu nr. cad. xxxxx. Totodată s-a menționat referitor la amenajarea terenului adiacent pe lungimea de fațadă a încăperilor, că conform documentației de proiect se preconizează organizarea unei terase de vară acoperită. Terasa de vară/sezonieră va putea fi realizată în baza prevederilor „Regulamentului de desfășurare a activității de comerț în municipiul Chișinău” aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 10/2 din 09 octombrie 2017”.

11. În acest context, după cum rezultă din cele menționate, afirmă reclamanta că, SRL „Megaparc”, a demarat executarea lucrărilor de construcție capitale pe terenul public din domeniul public de uz comun cu nr. cadastral xxxxx. Or, ținând cont de lipsa acordului lui Lilia Stratulat, la eliberarea actelor permise în beneficiul SRL „Megaparc”, atât certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 538/19 din 12 septembrie 2019, cât și autorizația de construire nr. 611-c/19 din 08 noiembrie 2019, au fost contestate în instanța de judecată. Iar acțiunea înaintată în judecată a fost acceptată spre examinare de către Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), dosar nr. 3-156/2020.

12. Într-o altă ordine de idei, comunică reclamanta că, prin dispoziția nr. 253-d din 04 iunie 2020, s-a dispus revocarea autorizației de construire nr. 611-c/19 din 08 noiembrie 2019 eliberate ÎM „Megaparc” SRL. Iar ca efect al dispoziției nr. 253-d din 04 iunie 2020, autorizația de construire nr. 611-c/19 din 08 noiembrie 2019, a fost revocată în totalitate, însă, ulterior a fost emisă dispoziția nr. 258-d din 05 iunie 2020, prin care s-a abrogat dispoziția nr. 253-d din 04 iunie 2020, fiind dispusă suspendarea executării autorizației de construire nr. 611-c/19 din 08 noiembrie 2019.

13. Astfel, comunică reclamanta că, în data de 23 noiembrie 2020, a recepționat copia dispoziției nr. 619-d din 10 noiembrie 2020 „Cu privire la revocarea dispoziției nr. 258-d din 05 iunie 2020”. Iar la cererea prealabilă nr. S-4327/5/20 din 01 decembrie 2020, a recepționat răspunsul nr. S-4327/5/20 din 11 decembrie 2020. Or, SRL „Megaparc”, nu are nici un drept asupra porțiunii din terenul municipal din domeniul public de uz comun xxxxx, pe care l-a ocupat abuziv în scopul edificării construcției capitale.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

14. Prin hotărârea din 18 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. La 22 aprilie 2022, Lilia Stratulat, a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin decizia din 20 septembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Lilia Stratulat împotriva hotărârii din 18 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

17. În motivarea soluției, instanța de apel a concluzionat că cererea de apel formulată de apelantă este neîntemeiată, iar hotărârea primei instanțe este legală și corect motivată.

18. A reținut că dispoziția Primarului General al municipiului Chișinău nr. 619-d din 10 noiembrie 2020 a fost emisă în conformitate cu prevederile art. 26 și art. 32 alin. (1) din Legea nr. 436 din 26 decembrie 2006 privind administrația publică locală, precum și cu dispozițiile art. 15 și art. 16 din Legea nr. 136 din 17 iunie 2016 privind statutul municipiului Chișinău. Aceste prevederi conferă autorităților publice locale competența de a emite, suspenda sau revoca acte administrative, în exercitarea dreptului discreționar, cu respectarea scopului legii.

19. Instanța de apel a mai constatat că actele administrative contestate nu au adus atingere drepturilor reclamantei, iar revocarea autorizației de construire și emiterea ulterioarei dispoziții s-au realizat în vederea prevenirii unor riscuri semnificative asupra siguranței publice, în conformitate cu recomandările experților și ale autorităților competente.

20. Analizând probele, instanța de apel a reținut că prima instanță a apreciat corect faptele și dovezile prezentate, conform art. 93 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, care reglementează sarcina probei în astfel de cauze. De asemenea, s-a constatat că apelanta nu a adus elemente noi care să susțină răsturnarea concluziilor primei instanțe, iar susținerile acesteia au fost declarative și neîntemeiate.

21. În ceea ce privește normele de procedură, instanța de apel a aplicat prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, care permite respingerea apelului ca nefondat, și a confirmat că termenul de depunere a apelului a fost respectat, conform art. 232 din Codul administrativ.

22. Astfel, instanța de apel a respins apelul ca neîntemeiat și a menținut hotărârea primei instanțe, subliniind că aceasta a fost emisă cu respectarea principiilor de legalitate, echitate și transparență, garantate de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

23. La 25 septembrie 2024, avocatul Leșan Nicolae, în interesele Liliei Stratulat, a depus cerere de recurs nemotivată împotriva deciziei din 20 septembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău. La 15 decembrie 2023 a depus cerere de recurs motivată, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei, cu emiterea unei decizii noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

ARGUMENTELE RECURSULUI

24. În motivarea recursului, a invocat că decizia a fost emisă cu încălcarea dreptului său la un proces echitabil și prin interpretarea greșită a normelor legale aplicabile.

25. Recurenta susține că instanța de apel a omis să analizeze în mod detaliat circumstanțele de fapt și argumentele prezentate, ceea ce a condus la o soluție eronată, prejudiciind drepturile sale fundamentale.

26. A menționat că instanța de apel nu a analizat în mod real și concret toate probele administrate. Printre acestea, se numără dovezi clare privind ocuparea abuzivă a terenului public de către societatea SRL „Megaparc” și încălcarea regimului juridic al acestui teren, stabilit prin Codul funciar și alte acte normative. Recurenta argumentează că instanța de apel a ignorat aceste probe esențiale, care atestă ilegalitatea actului administrativ emis de Primarul General al municipiului Chișinău.

27. La fel, a subliniat că motivarea deciziei instanței de apel este superficială și lacunară. Instanța nu a dat o apreciere temeinică tuturor argumentelor recurente, limitându-se la a prelua susținerile reprezentanților pârâtului și ai terțului SRL „Megaparc” fără o analiză critică. Această omisiune contravine obligației instanțelor de a motiva hotărârile într-un mod detaliat, astfel încât să asigure transparența actului de justiție și respectarea principiilor unui proces echitabil.

28. Consideră că dispoziția nr. 619-d din 10 noiembrie 2020, a fost emisă cu încălcarea prevederilor legale aplicabile. Argumentează că autoritatea publică a depășit limitele dreptului său discreționar, emițând un act administrativ care contravine prevederilor art. 21 alin. (1) din Codul administrativ și reglementărilor privind gestionarea terenurilor publice. De asemenea,

recurenta evidențiază faptul că terenul ocupat de SRL „Megaparc” este un teren de uz public, inalienabil și protejat prin reglementări stricte, iar emiterea actului administrativ contestat nu a respectat aceste cerințe.

29. În susținerea poziției sale, mai arată că instanța de apel nu a evaluat temeinic efectele negative ale dispoziției contestate asupra drepturilor sale de proprietate. Prin neexaminarea tuturor probelor relevante și prin respingerea cererii sale fără o justificare clară, recurenta consideră că instanța de apel a încălcat principiul egalității de tratament între părțile procesului și a prejudiciat direct drepturile și interesele sale legitime.

ARGUMENTELE INTIMATULUI

30. Prin referința depusă la 11 ianuarie 2024, reprezentantul Primarului general al mun. Chișinău a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

32. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

33. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

34. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

35. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată avocatului recurentei la 8 ianuarie 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.201). Cererea de recurs motivată a fost depusă la data de 15 decembrie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

36. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

37. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

38. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

39. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în

mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

42. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

43. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretinsei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

45. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230].

Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

46. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

47. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Leșan Nicolae în interesele Liliei Stratulat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Ion Malanciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă